

Eu nu mă las de Isus

(105, 119, 253)

1. { Eu nu mă las de I-sus, Că El vi - a - ța Sa Și'a pus.
Și eu a - cum mă si-lesc; Ca Lui sin - gur să'I vie-țu - iesc. }

Că El îi vi - a - ța mea, De El în veac m'oi ți - nea.

2. După nimic nu râvnesc Nici ce-i lumesc sau pământesc
Numai pe Isus Îl caut, Căci cu Dumnezeu m-a'mpăcat.
Mi-a dat slobozenia, De El în veac m-oi ținea.

3. De El mă țin ne-ndoit Că El daruri mi-a dăruit.
Pace și bucurie, El aicea îmi dăruie,
Că toată viața mea, E numai din mila Sa.

4. Eu cu El sunt într-una, Prin preasfântă iubirea Sa.
Cu sângele Său cel sfânt, El pe mine m-a mântuit.
În El îi nădejdea mea Și El îi cetatea mea.

5. În ceasul care-L căutăm, În inimă să-L căpătăm,
De loc putem dobândi, Pace după cum am dori,
Când numai la El privești, Fericire dobândești.

6. De Isus mă voi ținea, Cu El legat voi rămânea,
Pe mine totdeauna Din izvor viu mă v-adăpa.
Fericit cari va striga: De Isus mă voi ținea!